

F. t. l. vedr. patentloven.

af næringsmidler. I princippet tillader den heller ikke forbud mod patent på næringsmidler eller lægemidler, men forbehold kan tages for en periode af ti år efter konventionens ikrafttræden for vedkommende land.

I tilfælde af folketingets vedtagelse af dette lovforslag er det regeringens hensigt snarest muligt at ratificere Patentsamarbejdstraktaten (PCT), dog med et forbehold i henhold til artikel 64, jfr. nedenfor, Den europæiske Patentkonvention og Europarådets lovkonvention.

Endvidere er det hensigten at ratificere Fællesskabets Patentkonvention senest ved det tidspunkt, hvor de øvrige EF-lande har ratificeret eller det vides, at de er rede hertil.

V.

Reservationer.

De kontraherende stater kan ved ratifikationen af Den europæiske Patentkonvention, Fællesskabets Patentkonvention, PCT, og Europarådets Lovkonvention tage en række forbehold. Herom gøres følgende bemærkninger:

Den europæiske Patentkonvention.

a. Ved art. 167, stk. 2 a, i Den europæiske Konvention gives der de kontraherende stater, hvis lovgivning indeholder forbud mod at meddele patent på *lægemidler og næringsmidler* adgang til at tage forbehold om opretholdelse af sådant forbud i en overgangsperiode på højst ti år med mulighed for forlængelse af overgangsperioden med højst fem år.

Såfremt Fællesskabets Patentkonvention som oprindeligt planlagt skulle træde i kraft samtidig med Den europæiske Konvention, kunne sådant forbehold dog ikke tages, jfr. art. 2 i Fællesskabets Patentkonvention. Da som før nævnt en sådan samtidig ikrafttræden af de to konventioner nu ikke er aktuel, er der fra forskellig side fremsat ønske om, at de eksisterende forbud bevares. Det bemærkes dog, at forbuddet mod at meddele patent på *fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler* ikke omfattes af adgangen til at tage forbehold. Det er ikke for Danmarks vedkommende hensigten at tage forbehold i henhold til art. 167, stk. 2. a, og som følge heraf foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 29, at ophæve det gældende forbud i patentlovens kapitel XI, pkt. 1, stk. 2. Om den nærmere begrundelse herfor henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 29.

Konventionsbestemmelsen hjemler også adgang for de kontraherede stater til at tage forbehold over for patentering af kemiske forbindelser som

sådanne. Da noget forbud herimod ikke findes i den danske patentlov, kan det ikke blive aktuelt at tage forbehold.

b. Artikel 167, stk. 2.b, indeholder endvidere adgang for de kontraherende stater til i overensstemmelse med deres nationale lovgivning at opretholde forbud mod patent på fremgangsmåder inden for landbrug og gartneri, som ikke omfattes af forbudet i konventionens artikel 53 b mod patent på plantesorter eller dyreracer eller væsentligt biologiske fremgangsmåder til fremstilling af planter eller dyr.

Da konventionens afgrænsning af det patenterbare område er i overensstemmelse med patentlovens § 1, kan forbehold ikke blive aktuelt for Danmarks vedkommende.

c. Artikel 167, stk. 2.c, giver adgang til at tage forbehold med hensyn til patentets gyldighedstid (20 år). Bestemmelsen i udkastets § 1, nr. 16 (§ 40), er baseret på, at der ikke tages forbehold.

d. Artikel 167, stk. 2.d, giver endelig adgang til at tage forbehold over for Anerkendelsesprotokollen. Et sådant forbehold vil ikke blive taget.

Fællesskabets Patentkonvention.

Denne konvention giver i art. 88, 89 og 90 mulighed for, at hvert land kan tage forbehold vedrørende henholdsvis oversættelse af patentskriftet til dets eget sprog, tvangslicenser og domstolenes kompetence til at kende patentet uvirksomt for det pågældende land.

Som før nævnt vil der antagelig gå nogle år før EF-Patentkonventionen træder i kraft. Det er derfor vanskeligt på nuværende tidspunkt at fastlægge, hvorledes man fra dansk side til den tid skal stille sig til disse forbehold.

Så vidt forholdene kan bedømmes i dag bemærkes følgende:

Hovedreglen vedrørende oversættelse findes i konventionens art. 33, hvorefter ansøgeren inden en fastsat frist til Den europæiske Patentmyndighed skal indlevere en oversættelse af de krav, på grundlag af hvilke fællesskabspatentet skal meddeles, til det af de officielle sprog i hver af de kontraherende stater, der ikke som officielt sprog har engelsk, fransk eller tysk.

Dette er en begrænsning i forhold til det europæiske patent, der kan kræves oversat i sin fulde ordlyd. Denne begrænsning skyldes bl. a. behovet for at undgå de store omkostninger, der vil være forbundet med oversættelser til flere sprog, og oprindeligt var alle EF-lande indstillet på at acceptere oversættelse alene af kravene, d.v.s. at f. eks. et engelsk affattet EF-patent har gyldighed